

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVII KONFERENCIJA

Vilnius, 2025 m. gegužės 16 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF Mokslo ir inovacijų
skyriaus Studentų mokslinės veiklos
koordinatore Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2025

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Jaun. m. d. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
lekt. gyd. Karolina Žvirblytė-Skrebutėnienė

prof. dr. Pranas Šerpytis
lekt. Artūras Mackevičius
dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
jaun. asist. Andrius Žučėnka
Doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Andrius Bleizgys
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
Asist. dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitas Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Ugnė Šilinskaitė
Austėja Zubauskaitė
Aida Kuznecovaitė
Milda Kančytė
Milvydė Marija Tamutytė
Renatas Kedikas
Fausta Timinskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gailė Mikalauskaitė
Gabrielius Leščinskas
Damian Luka Mialkowskyj
Radvilas Jančiauskas
Maksim Čistov
Ugnė Mickutė
Lina Bludžiutė
Augustė Melaikaitė

Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Raminta Kasteckaitė
Ernestas Gulbickis
Edgaras Zaboras
Benas Matuzevičius
Sylvia Rogoža
Rūta Valiukevičiūtė
Agnė Vasiulytė
Agata Bruzgul
Valentinas Kūgis
Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas
Matas Kuncė
Gintė Grubliauskaitė
Milda Černytė

Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Patricija Griškaitė
Povilas Jurgutavičius
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Augustinas Stasiūnas
Alicija Šavareikaitė
Odeta Aliukonytė
Milda Eleonora Gričiūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišk Bogdzevič
Rokas Dastikas

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2025

© Vilniaus universitetas, 2025

MIRTINGUMAS NUO SAVIŽUDYBIŲ LIETUVOJE IR PIETŲ KORĖJOJE: KĄ ŠALYS GALI PASIMOKYTI VIENA IŠ KITOS?

Autoriai. Pijus Mačiulis, II kursas, Rūta Mačeliūnaitė, II kursas.

Vadovas. Doc. dr. Marija JAKUBAUSKIENĖ, Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Sveikatos mokslų instituto Visuomenės sveikatos katedra.

Tikslas. Įvertinti ir palyginti Lietuvos ir Pietų Korėjos savižudybių tendencijas ir prevencines priemones bei pateikti rekomendacijas.

Metodika. Literatūros apžvalga atlikta naudojantis keliomis duomenų bazėmis: ScienceDirect, PubMed, Google Scholar. Taip pat buvo pasitelkti žinių portalai, teisės aktai, tarptautinių organizacijų leidiniai. Iš viso buvo atrinkta 42 šaltinių.

Rezultatai. Lietuva ir Pietų Korėja yra dvi šalys, kuriose savižudybių problema yra itin ryški ir dažnai aptarinėjama. Atlikus išsamią literatūros analizę, buvo pastebėta, kad nors šios šalys skiriasi tiek geografiškai, tiek kultūriškai, galima įžvelgti ne tik skirtumų, bet ir panašumų savižudybių rodikliuose bei prevencinių metodų taikyme. Didžiausi savižudybių skaičiai Lietuvoje ir Pietų Korėjoje yra tarp vyresnio amžiaus žmonių, vyrų ir asmenų, gyvenančių kaimiškose vietovėse. Tokie veiksniai kaip ekonominės krizės ir alkoholio vartojimas turėjo teigiamą koreliaciją su savižudybės rodikliais abiejose valstybėse. Taip pat abiejose šalyse yra pastebimas valdžios institucijų pasyvumas vykdant savižudybių prevenciją. Nors Lietuvos ir P. Korėjos valdžia rengia savižudybių prevencijos planus, dėl prastos komunikacijos tarp centrinės valdžios ir regioninių institucijų, nepakankamo psichikos sveikatos finansavimo, bandymai pagerinti šalių savižudybių rodiklius susiduria su įvairiais iššūkiais, tokiais kaip psichikos sveikatos specialistų trūkumas, nepakankamas švietimas psichikos sveikatos klausimais ir kt. Dėl šių priežasčių yra pastebimas psichikos sveikatos sistemos neorganizuotumas.

Išvados. Apžvelgus Lietuvos ir Pietų Korėjos savižudybių rodiklius ir prevencinę politiką, galima teigti kad abiejose šalyse yra daug problemų savižudybių prevencinių priemonių vykdyme. Norint sumažinti savižudybių skaičių itin svarbus yra psichikos sveikatos sektoriaus finansavimas ir optimalus lėšų paskirstymas, skiriant daugiau dėmesio tęstinei, nemedikamentinei pagalbai bei specialistų ruošimui ir papildomiems mokymams, kuriuos pasitelkus galima būtų skirti efektyvesnę pagalbą skirtingoms rizikos grupėms. Reikėtų efektyvesnio valstybinių institucijų bendradarbiavimo su regionų administraciniais centrais bei žiniasklaidos organizacijomis, atidaus šių institucijų veiklos monitoringo. Galiausiai, apie psichikos sveikatą reikia informuoti visuomenę ir švietimo įstaigose užtikrinti privalomų psichinės sveikatos, diskriminacijos mažinimo ir savižudybės programų vykdymą.

Raktažodžiai. Savižudybės; savižudybių prevencija; psichologinė sveikata; Lietuva; Pietų Korėja.